

Ceremonie 21 mei 2022: Tekst en Muziek

Ik hoef mijn ogen maar dicht te doen en zie jou weer
zoals je was, bent en zult blijven
een prachtig mens, voor altijd gekoesterd in onze herinnering.

Ontmoetingen met Marcel kenmerkten zich vaak door uitersten. Aan de ene kant zocht Marcel op zijn eigen typische manier voortdurend de verbinding, de nabijheid. Vaak op zijn eigen soms onnavolgbare manier. Denk daarbij aan zijn actie om stoeptegels met lieveheersbeestjes voor de oprit van mensen te leggen die hem dierbaar waren (en met wie hij zich verbonden voelde). Terwijl diezelfde Marcel van het ene op het andere moment ook weer de boot kon afhouden en helemaal "op afstand" kon gaan. Dit zoeken naar warmte en nabijheid wordt mooi bezongen door De Dijk, in het nummer "hou me vast".

Hou me vast – De Dijk

Zoals al aangegeven, konden momenten van nabijheid en intimiteit door Marcel soms abrupt worden afgebroken. Dan was het opeens een en al onverschilligheid en af en toe zelfs iets van depressiviteit. Marcel heeft ook wel eens letterlijk tegen mij gezegd dat niemand hem hoefde te redden. Dat kon hij zelf wel. Vandaar het volgende nummer van Maarten van Roozendaal: "Red mij niet".

Red mij niet – Maarten van Roozendaal

Marcel heeft heel wat tegenslagen in zijn leven meegemaakt. Met name privé zat het hem de laatste jaren behoorlijk tegen met het verlies van partner Thea, hond d'Artagnan en zijn gevecht tegen non-hodgkin kanker. Toch bleek Marcel op gezette tijden veerkracht te kunnen tonen, dan herpakte hij zich, rechtte zijn rug en ging er weer "ouderwets" tegenaan met een drive en energie die Marcel vroeger zo eigen waren. Het door Marcel organiseren van het 9 oktober 2021 samenzijn voor zijn 59^e verjaardag, is daar een mooi voorbeeld van. Marcel wist zich toen op te peppen en is letterlijk, zoals vaker op cruciale momenten in zijn leven, weer gaan lopen. Daarom nu een nummer van Acda en de Munnik: vandaag ben ik gaan lopen.

Vandaag ben ik gaan lopen – Acda en de Munnik

We hebben voor Marcel een speciale gedenksteen laten maken die overigens perfect past bij het kruis en de grafplaat van het ouderlijk graf. Die gedenksteen hebben we vandaag ook voor het grafkruis geplaatst. Helaas geeft de beheerder van het ouderlijk graf (de oudste broer van Marcel die de grafrechten heeft) geen toestemming om de naam en geboortedatum/sterfdatum van Marcel in welke vorm dan ook op het ouderlijk graf te vermelden. Daarom nemen we deze gedenkplaat straks mee naar Rellingen. Daar zal hij, samen met een mini-urn met een beetje as van Marcel, een speciaal plekje krijgen in onze achtertuin op de "dierenbegraafplaats". Kortom: de herinnering aan Marcel zal heus niet in de anonimiteit verdwijnen. Dit wordt mooi bezongen door Stef Bos in het nummer "verstild in steen".

Verstild in steen – Stef Bos

's Avonds 24 september 2021 onderweg van Frankfurt naar Rellingen, kreeg ik opeens een telefoontje van Marcel die vroeg: "Pierre, weet jij wel wat voor een bijzondere dag het vandaag is?" Ik hoefde niet lang na te denken en antwoordde: "natuurlijk, weet ik dat Marcel, vandaag is de 45^e sterfdag, tevens verjaardag, van onze opa Pierre Heiligers, tevens peetoom van mij". Marcel was er even stil van. "Dat jij dat nog weet", zei hij. "Maar weet jij dan ook waarom jouw verjaardag op 24 november altijd van bijzondere betekenis zal blijven?" En ik vertelde hem het volgende: "Volgens mij is 24 november 1991 tevens de sterfdag van Freddie Mercury, zanger van Queen. Als je dat bedoelt tenminste." Daarna vertelde Marcel mij de volgende 30 minuten uitgebreid waarom hij Freddie zo'n fantastische artiest en Queen zo'n gave band vond. En dat hij graag wilde dat te zijner tijd het Queen-nummer "Who wants to live forever?" bij het afscheid van hem gespeeld zou worden. Dat verzoek gaan we nu honoreren door te luisteren naar dat favoriete Queen-nummer van Marcel.

Who wants to live forever – Queen

Lang geleden, het zal omstreeks de jaarwisseling van 1978 op 1979 geweest zijn, kwamen oom Jo en tante José gave dia's en videobeelden van hun vakantie in Griekenland bij ons thuis laten zien. Die beelden werden begeleid door muziek van Jean-Michel Jarre (nummers van de LP's: Oxygene en Equinoxe). Marcel vond dat al elektronische geriedel en gesynthesizer helemaal niets, maar ik had nog nooit zoiets gehoord, was er mateloos door geboeid en heb sindsdien alle CD's van Jean-Michel Jarre aangeschaft.

Ooit heeft diezelfde Jean-Michel Jarre een nummer gecomponeerd dat hij samen met Ron (Ronald E. McNair, een van de astronauten van de Challenger) zou spelen. Ron was van plan om tijdens zijn ruimteis met de Challenger een saxofoonsolo voor het album Rendez-Vous Jean-Michel Jarre te laten horen, tijdens een live concert dat J-M Jarre in Houston zou geven.

Dit voornemen is echter wreed verstoord doordat Ron en de andere zes bemanningsleden van deze missie op tragische wijze omkwamen bij het Challenger-ongeluk want op 28 januari 1986 desintegreerde de Challenger ruim 73 seconden na de lancering. Als eerbetoon aan Ron heet het zesde en laatste stuk van het album: "Last Rendez-Vous, Ron's Piece".

En omdat het een ontzettend mooi nummer is als afscheid van Marcel, wil ik iedereen uitnodigen om tijdens het afspelen van "Last Rendez Vous", een kaarsje aan te steken en dat vervolgens op de laatste rustplaats van Marcel te plaatsen.

Last Rendez Vous – Jean-Michel Jarre